

J.nr. 2017-28-30-00088

05/072018

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hold af dyr

(Smittebeskyttelse, forenkling af reglerne om sundhedsrådgivning og påbud om rådgivning om Salmonella Dublin)

§ 1

I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 11. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 30 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Foranstaltningerne i henhold til stk. 1 kan ligeledes anvendes til at fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige smitteforebyggende foranstaltninger i andre tilfælde end ved udbrud eller mistanke om udbrud.«

2. § 34 a, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

3. Efter § 34 c indsættes:

»§ 34 d. Miljø- og fødevareministeren kan meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning om bekæmpelse af Salmonella Dublin til besætningsansvarlige på ejendomme med kvæg, der udgør en Salmonella Dublin smitterisiko.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om den veterinærfaglige rådgivning, herunder om, at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage den veterinærfaglige rådgivning.«

4. I § 70, *stk. 1, nr. 3*, ændres »§ 30, stk. 1, 3 eller 4,« til: »§ 30, stk. 1, 3, 4 eller 5,«.

5. I § 70, *stk. 1, nr. 4*, indsættes efter § 34 c, *stk. 1*: »eller påbud om veterinærfaglig rådgivning efter § 34 d, *stk. 1*,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 1 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedindhold
  - 2.1. Smittebeskyttelse
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.2. Forenkling af reglerne om sundhedsrådgivning
    - 2.2.1. Gældende ret
      - 2.2.1.1. Bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger
      - 2.2.1.2. Bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger
      - 2.2.1.3. Bekendtgørelse om obligatorisk sundhedsrådgivning i minkfarme
    - 2.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
  - 2.3. Påbud om Salmonella Dublin rådgivning
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget indeholder følgende forslag til ændring af lov om hold af dyr.

Dele af lovforslaget fremsættes med baggrund i den politiske aftale om Veterinærforlig III 2018-2021, indgået den 13. december 2017 mellem regeringen, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti. Endvidere skal lovforslaget ses som en videreførelse af handlingsplaner for Salmonella Dublin i Fødevarerforlig 3, 2015-2018, indgået den 16. april 2015 mellem den daværende regering, Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti.

Det foreslås, at miljø- og fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige smitteforebyggende foranstaltninger i andre tilfælde end ved udbrud eller mistanke om udbrud. Det er hensigten i første omgang at anvende bemyndigelsen til bl.a. at fastsætte smitteforebyggende foranstaltninger i besætninger, således at risikoen, for at husdyr-MRSA bæres ud af staldene til det omgivende samfund, reduceres. Med bemyndigelsen vil der blive fastsat regler med krav om opstilling af badefaciliteter samt krav om, at der i besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan er beskrevet, at der er krav om at gå i bad efter endt arbejdsdag for personer, der arbejder i stalden. Herudover en beskrivelse af, hvilke smitteforebyggende foranstaltninger der, ud fra MRSA-eksperterne anbefalinger, skal til for at sikre smittebarrieren for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene. Disse krav vil gælde alle svinebesætninger, der har en sundhedsrådgivningsaftale.

Det foreslås endvidere, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 34 a, stk. 1, 2. pkt., i lov om hold af dyr, ophæves. I henhold til bestemmelsen kan ministeren fastsætte regler om op- og nedrykning i rådgivningskategorier for store og større svine- og kvægbesætninger, for hvilke der er indgået sundhedsrådgivningsaftale. Som led i implementering af Veterinærforlig III er det hensigten at ophæve den nuværende ordning med forskellige rådgivningskategorier for svine- og kvægbesætninger, og bestemmelsen vil derved miste sin betydning. Det er endvidere hensigten, at ophæve den tilsvarende ordning med forskellige rådgivningskategorier i forhold til sundhedsrådgivningsaftaler i minkfarme.

Endelig foreslås det med baggrund i den samlede indsats overfor Salmonella Dublin fra 2017, som supplerer salmonella-handlingsplanen fra 2008, at der ved indsættelse af en ny bestemmelse som § 34 d skabes hjemmel i lov om hold af dyr til at kunne påbyde veterinærfaglig rådgivning af besætningsansvarlige på kvægejendomme, der udgør en Salmonella Dublin smitterisiko, og hjemmel til at fastsætte nærmere regler herom. Udmøntningen af den veterinærfaglige Salmonella Dublin rådgivning er et af indsatsområderne i den samlede indsats overfor Salmonella Dublin, som løber frem til 2020 og supplerer den første salmonella-handlingsplan fra 2008 samt de supplerende initiativer fra 2013. Formålet er at udrydde Salmonella Dublin i den danske kvægproduktion.

Det foreslås, at lovændringen træder i kraft den 1. januar 2019.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Smittebeskyttelse

2.1.1. Gældende ret

Efter § 30, stk. 1, i lov om hold af dyr, kan miljø- og fødevarerministeren for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer og af de sygdomme, der er anført i de i lovens §

25 nævnte lister 3 og 4, fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger samt meddele forbud mod anvendelse af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, hø, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår en opregning af, hvilke foranstaltninger, der vil kunne iværksættes.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 37, at foranstaltningerne tænkes anvendt i en udbrudssituation eller i en situation, hvor der er en begrundet mistanke om udbrud. Foranstaltningerne er især rettet mod sygdomme, som fremgår af liste 3, jf. § 25 i lov om hold af dyr. Ydermere fremgår det, at foranstaltningerne i bestemmelsens stk. 2 ikke er udtømmende og også kan anvendes i relation til dyr, som ikke selv er syge, men som udgør en sundhedsmæssig risiko for mennesker.

Der er i medfør af bestemmelsen udstedt bl.a. bekendtgørelse nr. 1332 af 30. november 2017 om IBR-infektion hos kvæg, bekendtgørelse nr. 1469 af 8. december 2015 om bekæmpelse af afrikansk svinepest, og bekendtgørelse nr. 330 af 14. april 2011 om rabies. De fleste bekendtgørelser, som er udstedt med hjemmel i § 30 i lov om hold af dyr, er bekendtgørelser med bekæmpelsesforanstaltninger i tilfælde af udbrud af en listeopført sygdom.

Miljø- og fødevarerministeren kan endvidere efter § 34 i lov om hold af dyr, fastsætte regler om sygdomsforebyggende foranstaltninger for steder, hvor dyr holdes eller bringes sammen, samt for behandling, opbevaring og transport m.v. af dyr, produkter og gødning m.v. I reglerne kan endvidere fastsættes bestemmelser om tidsmæssig begrænsning i adgangen til at fraføre dyr fra et dyrehold, hvortil der er tilført levende dyr.

Det fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 39, at den giver ministeren adgang til at fastsætte regler om særlige sygdomsforebyggende foranstaltninger, bl.a. i forbindelse med krav til staldbygninger, eller regler om forebyggelse af latente sygdomme, der skyldes dyrenes fysiske omgivelser. Den tager bl.a. sigte på regler for staldforhold, der kan hindre spredning af smitsomme sygdomme som anført i de i lovens § 25 nævnte lister 3 og 4, i forbindelse med afhentning af dyr, mælk eller gødning fra besætninger.

Der er i medfør af bestemmelsen udstedt bl.a. bekendtgørelse nr. 1407 af 29. november 2016 om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr, bekendtgørelse nr. 54 af 15. januar 2016 om omsætning af husdyr via samlesteder og eksportisolationsstalde, bekendtgørelse nr. 1428 af 03. december 2015 om Aujeszky's sygdom og bekendtgørelse nr. 1324 af 26. november 2015 om overvågning og bekæmpelse af visse smitsomme sygdomme hos akvatiske organismer.

Der findes således ikke i dag adgang til at fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige smitteforebyggende foranstaltninger i andre tilfælde end ved udbrudssituationer eller ved begrundet mistanke om udbrud efter lovens § 30. Efter lovens § 34, er der således kun for visse zoonoser, adgang til at fastsætte regler om sygdomsforebyggende foranstaltninger.

2.1.2. Miljø- og fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3.1.2.1. Smittebeskyttelse

Zoonoser er sygdomme, der kan smitte mellem dyr og mennesker. Det er forskelligt, hvorledes zoonoser smitter mellem mennesker og dyr, ligesom det er forskelligt, om både dyr og mennesker bliver syge.

Smittebeskyttelse er både beskyttelse af besætningens egne dyr mod indførsel af overførbare sygdomme fra mennesker og dyr, beskyttelse mod spredning af sygdomme mellem forskellige besætninger og beskyttelse mod spredning af zoonotiske smitstoffer til mennesker og derfra videre ud i samfundet, såsom fx spredning af husdyr-MRSA fra besætninger via mennesker til det omgivende samfund.

Smittebeskyttelse er derfor yderst vigtig i alle besætninger, uanset antallet af dyr. I store besætninger med mange ansatte, mange dyreflytninger og mange øvrige kontakter er det særligt vigtigt at sætte smittebeskyttelsen i system, således at alle, der er i kontakt med besætningens dyr, ved, hvad de skal gøre for at reducere risikoen for at sprede zoonotiske smitstoffer, nye sygdomme og sygdomme, som fremgår af den i lovens § 25 nævnte liste 3 og 4.

Smittebeskyttelse opnås via smitteforebyggende foranstaltninger i besætningerne. På den baggrund vurderes det, at der er behov for hjemmel til at fastsætte smitteforebyggende foranstaltninger, også i de tilfælde, hvor der ikke er tale om et udbrud eller begrundet mistanke om udbrud, hvorfor det foreslås, at der med lovforslaget skabes hjemmel til også at anvende lovens § 30, stk. 1, i de situationer, hvor der ikke er udbrud eller mistanke om udbrud.

Det er hensigten, at bestemmelsen skal kunne anvendes i situationer, hvor det vurderes nødvendigt at fastsætte regler om eller meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger i forbindelse med smittebeskyttelse, så man kan hindre, begrænse og forebygge spredning af zoonotiske smitstoffer, nye sygdomme og sygdomme, som fremgår af den i lovens § 25 nævnte liste 3 og 4. Bestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om smitteforebyggende foranstaltninger, selvom der ikke er tale om udbrud eller begrundet mistanke om udbrud.

Bestemmelsen tænkes også anvendt i situationer, hvor dyrene ikke selv er syge, men hvor smitstoffet stadig udgør en sundhedsmæssig risiko for mennesker.

I 2014 nedsatte den daværende sundhedsminister og den daværende fødevareminister en MRSA-ekspertgruppe, der havde til opgave på basis af eksisterende viden samt resultaterne af de veterinære screeningsundersøgelser i 2014 at udfærdige en ny vurdering af risikoen ved husdyr-MRSA set i lyset af, at der på det tidspunkt var en stigende forekomst af humane tilfælde. Ekspertgruppen udarbejdede en række anbefalinger til indsatser, der kunne indføres med henblik på at reducere spredningen af husdyr-MRSA.

På baggrund af anbefalingerne fra MRSA-ekspertgruppen blev der indgået en politisk aftale om bekæmpelse af husdyr-MRSA. Aftalen resulterede i, "Handlingsplan for husdyr-MRSA (Methicillin Resistent Staphylococcus Aureus, MRSA CC398)" af 16. april 2015. Handlingsplanen løber i perioden fra 2015-2018.

I foråret 2016 blev den daværende miljø- og fødevareminister og daværende sundheds- og ældreminister enige om, at MRSA-ekspertgruppen skulle genindkaldes i efteråret 2016 med henblik på at gøre status over initiativerne i "Handlingsplan for husdyr-MRSA" fra april 2015, herunder resultaterne af de foreløbige screeninger og resultaterne fra den igangværende forskning for at se på, om der var grundlag for at justere indsatsen.

Miljø- og fødevareministeren besluttede, at ekspertgruppen skulle:

- Gøre status over initiativerne i "Handlingsplan for husdyr-MRSA".
- Behandle avstoppens betydning for smittespredning og smitteveje.
- Undersøge hvorledes MRSA holdes væk fra besætninger med kalve og fjerkræ.
- Vurdere hvorledes forekomsten hos de økologiske svinebesætninger holdes på et lavt niveau og om muligt helt fjernes fra de besætninger.
- Inddrage andre emner af relevans samt indhente input fra eksperternes eget bagland.
- Afholde en offentlig MRSA-høring for at sikre, at alle interesserede fik mulighed for at komme med input.

I august 2017 blev rapporten "MRSA risiko og håndtering, Rapport ved MRSA-ekspertgruppen" afleveret. Rapporten indeholder ekspertgruppens anbefalinger bl.a. til at bevare fokus på smittebarrieren mellem svinestald og samfund på den ene side og samfund og sygehus på den anden side for at begrænse risikoen for at bære husdyr-MRSA fra svinestaldene ud i samfundet, så færre i befolkningen bliver bærere af husdyr-MRSA, og færre dermed kan bære det ind på sygehusene til syge og svagelige personer.

MRSA-ekspertgruppens rapport indeholder følgende anbefalinger for at styrke smittebarrieren i svinebesætninger:

- Obligatorisk bad for staldarbejdere, inden de forlader staldbygningen efter endt arbejdsdag.
- Specifikke krav til at sikre smittebarrieren for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene.
- Obligatorisk hygiejnekursus for visse personer, der håndterer levende grise: Der arbejdes videre med kravet, og herunder evalueres kurset, når det har været muligt at gennemføre det i en periode. Fødevarestyrelsen bør føre kontrol med, at kurset gennemføres.
- Sundhedsrådgivning: Smittebeskyttelse som årligt fokuspunkt videreføres efter handlingsplanens udløb.
- Hygiejnereglerne skal generelt skærpes, fx ved øget kontrol. Herudover mere vejledning og anvendelse af fx nudging for at øge overholdelsen af hygiejnereglerne.

MRSA-ekspertgruppen bemærker, at initiativerne formentlig også vil kunne reducere overførsel af andre bakterier og virus, herunder fx salmonella, influenza mv.

Ekspertgruppens anbefalinger indgår i Veterinærforlig III 2018-2021, som dermed supplerer handlingsplanen for husdyr-MRSA af 16. april 2015, indenfor det tidsmæssige overlap. Efter udløbet af handlingsplan for husdyr-MRSA afløses indsatsen af initiativerne i Veterinærforlig III. Med Veterinærforlig III ønsker aftaleparterne at følge MRSA-eksperternes anbefaling om at styrke den eksisterende smittebarriere mellem stald og samfund, hvor der som en del af den samlede resistensproblematik bl.a. sættes fokus på, at husdyr-MRSA ikke bæres ud af staldene til det omgivende samfund.

På baggrund af MRSA-ekspertgruppens rapport "MRSA Risiko og håndtering, rapport ved MRSA-ekspertgruppen" fra august 2017 og i overensstemmelse med den politiske aftale om Veterinærforlig III 2018-2021, foreslår Miljø- og Fødevareministeriet, at der indføres hjemmel til at fastsætte regler om smitteforebyggende foranstaltninger i besætninger og dyrehold.

Miljø- og Fødevareministeriet implementerer med den foreslåede ændring initiativet i Veterinærforlig III, at "Der skal være krav om obligatorisk bad for staldarbejdere, inden de forlader staldbygningen efter endt

arbejdsdag”, samt at “Der skal være specifikke krav til at sikre smittebarrieren for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene (dyrlæger, håndværkere, landbrugskonsulenter mv.)”.

Det er hensigten i første omgang at anvende bemyndigelsen til bl.a. at fastsætte smitteforebyggende foranstaltninger i besætninger, således at risikoen, for at husdyr-MRSA bæres ud af staldene til det omgivende samfund, reduceres. Med bemyndigelsen vil der blive indført krav om opstilling af badefaciliteter samt krav om, at der i besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan er beskrevet, at der er krav om at gå i bad efter endt arbejdsdag for personer, der arbejder i stalden. Derudover skal planen indeholde en beskrivelse af, hvorledes smittebarrieren sikres for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene, med smitteforebyggende foranstaltninger, hvilket f.eks. omfatter anvendelse af engangsovertræksdragt med hovedbeklædning, der dækker håret eller staldkedeldragt, der kun anvendes i den specifikke stald, og samtidig brug af hovedbeklædning, der dækker håret, samt tilbud om brug af maske. Tøjet, som personerne har på udenfor stalden, undtagen undertøj, skal tages af i forrummet og ikke bæres i staldene.

Forskning i brug af masker har ifølge MRSA-ekspertgruppens ovennævnte rapport vist nogen forebyggende effekt ved brug af masker ved korttidsbesøg i staldene. MRSA-eksperterne mener dog, at det er nødvendigt at gennemføre “real life”-forsøg for at være sikre på, at den forebyggende effekt også opnås i en hverdagsituation for den tiltænkte målgruppe, som er personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene (dyrlæger, håndværkere, landbrugskonsulenter mv.). Miljø- og Fødevareministeriet foreslår på baggrund af ovennævnte, at besætningsejeren i første omgang skal tilbyde brug af maske til den tiltænkte målgruppe.

MRSA-eksperterne bemærker i rapporten, at hvis anvendelse af maske for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene (fx dyrlæger, håndværkere, landbrugskonsulenter mv.) også i en hverdagsituation, beskytter mod spredning af husdyr-MRSA fra staldene, bør det overvejes at gøre anvendelse af maske obligatorisk. Med Veterinærforlig III vil den manglende forskning til afklaring af, hvorvidt brug af maske også i en hverdagsituation har en forebyggende effekt på, hvor meget husdyr-MRSA der tages med ud af staldene, blive iværksat. Hvis resultaterne af forskningen viser en forebyggende effekt, kan bemyndigelsen anvendes til at indføre obligatorisk brug af maske for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene (dyrlæger, håndværkere, landbrugskonsulenter mv.).

Med bemyndigelsen vil der i første omgang blive fastsat regler med krav om opstilling af badefaciliteter samt krav om, at der i besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan er en beskrivelse af proceduren for brug af badet for staldarbejdere efter endt arbejdsdag samt beskrivelse af nødvendige procedurer for smitteforebyggende foranstaltninger for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene.

Beskrivelsen skal som minimum indeholde en procedure for:

- At personer, der arbejder i stalden, skal tage bad efter endt arbejdsdag, og før de forlader stalden via forrummet.
- At personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene, såsom dyrlæger, håndværkere, landbrugskonsulenter mv., orienteres om kravene for adgang til staldene. Kravene vil indeholde en beskrivelse for adgang ved anvendelse af engangsovertræksdragt med hætte, der dækker håret eller staldkedeldragt (der kun bruges i den specifikke stald) med brug af hovedbeklædning (hue, der dækker håret), samt krav om, at tøjet personerne har på udenfor stalden, med undtagelse af undertøj, ikke bæres i besætningen. Endvidere skal personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene tilbydes maske til brug ved besøget i stalden.

I Danmark er ca. 97 % af omfattet af en sundhedsrådgivningsaftale, enten fordi det er obligatorisk grundet besætningens størrelse eller fordi der er indgået en frivillig sundhedsrådgivningsaftale.

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer på ovenstående baggrund, at kravet om opstilling af badefaciliteter samt krav om, at der i besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan findes en beskrivelse af proceduren for brug af badet efter endt arbejdsdag samt beskrivelse af forebyggende foranstaltninger for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene, afgrænses til at gælde for alle svinebesætninger, der har en sundhedsrådgivningsaftale. Det er hensigten, at der i de administrative regler, som vil udmønte bemyndigelse, vil blive fastsat en overgangsperiode for etablering af badefaciliteter for de besætninger, der endnu ikke har badefaciliteter.

Ansvar for, at der er en beskrivelse i den zoonotiske smittebeskyttelsesplan, af proceduren for brug af bad efter endt arbejdsdag og proceduren for smitteforebyggende foranstaltninger for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene samt orienteringspligten af, at ansatte og personer, der hyppigt kommer kortvarigt i svinestalde kender besætningens procedurer, vil påhvile besætningsejeren.

Det er ligeledes hensigten, at der i de administrative regler, som vil udmønte bemyndigelsen, i nødvendigt omfang vil blive fastsat nærmere regler om kontrol af, om der er findes badefaciliteter i besætningen, samt om der i besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan, findes en procedure for brug af bad, og procedure for besøg af personer, der hyppigt kommer kortvarigt i stalden. Dette vil være et supplement til de generelle kontrolregler i lov om hold af dyr, herunder § 59.

Ovennævnte kontrol forventes at finde sted i forbindelse med den eksisterende veterinærkontrol i svinebesætninger.

Overtrædelser af de kommende regler om smittebeskyttelse vil som udgangspunkt blive sanktioneret med hjemmel i de gældende bestemmelser i lov om hold af dyr, herunder § 63, som indeholder hjemmel til at meddele de nødvendige påbud og forbud.

Derudover vurderer Miljø- og Fødevareministeriet, at der kan blive behov for at sanktionere grovere overtrædelser med bøde. Dette vil kunne ske med hjemmel i § 70, stk. 3, i lov om hold af dyr, som giver mulighed for, at der i regler udstedt i medfør af loven kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

2.2. Forenkling af reglerne om sundhedsrådgivning

2.2.1. Gældende ret

Lov om hold af dyr indeholder i § 34 a, stk. 1, 1. pkt., hjemmel til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at store og større svine- og kvægbesætninger skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftales basismodul. Aftalen skal være indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge. Med samme hjemmel kan ministeren fastsætte regler om indholdet af aftalerne om sundhedsrådgivning og om anmeldelse af aftalerne.

Ministeren kan endvidere med hjemmel i § 34 a, stk. 1, 2. pkt., fastsætte regler om op- og nedrykning i rådgivningskategorier for svine- og kvægbesætninger, for hvilke der er indgået sundhedsrådgivningsaftale.

Efter § 34 a, stk. 2, kan ministeren fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge frivilligt kan indgå sundhedsrådgivningsaftalens basismodul for svine- og kvægbesætninger, der ikke er omfattet af § 34 a, stk. 1.

Herudover kan ministeren efter § 34 a, stk. 3, fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant ud over obligatoriske sundhedsrådgivningsaftaler, jf. § 34 a, stk. 1, på frivilligt grundlag kan indgå skriftlige sundhedsrådgivningsaftalers tilvalgsmodul med en dyrlæge.

Endelig kan ministeren med hjemmel i § 34 a, stk. 4, fastsætte regler om, at besætninger med andre dyrearter end dem, der er nævnt i § 34 a, stk. 1 og 2, skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge. Der kan herunder fastsættes regler om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.

Bemyndigelsesbestemmelserne i § 34 a, stk. 1 til 3, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1536 af 12. december 2016 om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger og bekendtgørelse nr. 1537 af 12. december 2016 om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 34 a, stk. 4, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1534 af 12. december 2016 om obligatorisk sundhedsrådgivning i minkfarme.

2.2.1.1. Bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger

En sundhedsrådgivningsaftale skal indgås mellem den ansvarlige for besætningen og en besætningsdyrlæge. Den ansvarlige for besætningen kan indgå aftale om sundhedsrådgivning i form af en basisaftale (basismodul) eller en aftale med tilvalgsmodul. En aftale kan kun omfatte ét CHR-nummer og omfatter samtlige svin registreret på CHR-nummeret.

Den ansvarlige for besætningen skal indgå aftale om obligatorisk sundhedsrådgivning, hvis antallet af svin på CHR-nummeret pr. 31. december i det forudgående år er større end eller lig med en eller flere af følgende tærskelværdier: 1) 300 søer, gylte eller orner, 2) 3.000 slagtesvin (30 kg - slagtning), eller 3) 6.000 smågrise (7 - 30 kg). Den ansvarlige for besætningen kan indgå aftale om frivillig sundhedsrådgivning, hvis antallet af svin på CHR-nummeret er mindre end de før nævnte tærskelværdier.

De gældende regler om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger indeholder dernæst en ordning, hvorefter besætninger placeres i tre forskellige rådgivningskategorier, henholdsvis i Almindelig rådgivning, Ekstra rådgivning og Skærpet Rådgivning.

Når der første gang indgås aftale om sundhedsrådgivning for en besætning, placeres besætningen i kategorien Ekstra rådgivning. Fødevarestyrelsen træffer afgørelse om, at der sker omplacering til Skærpet rådgivning, hvis: 1) den ansvarlige for besætningen vedtager bøde eller modtager endelig dom for overtrædelse af regler vedrørende dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr, såfremt overtrædelsen angår svin, eller 2) besætningens antibiotikaforbrug overskrider en eller flere af de i henhold til bekendtgørelse om grænseværdier for antibiotikaforbrug og dødelighed i kvæg- og svinebesætninger fastsatte grænseværdier.

Efter 12 måneder uden, at 1) den ansvarlige for besætningen har vedtaget bøde eller modtaget endelig dom for overtrædelse af regler vedrørende dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr, og uden, at 2) besætningens antibiotikaforbrug har overskredet en eller flere af de ovenfor nævnte grænseværdier, placeres besætningen i Almindelig rådgivning.

En placering i Skærpet rådgivning indebærer øget krav til, hvor mange rådgivningsbesøg (dyrlægebesøg), der som minimum skal gennemføres i besætningen årligt som led i rådgivningsaftalen.

2.2.1.2. Bekendtgørelse om sundhedsrådgivning for kvægbesætninger

Reglerne om obligatorisk sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger svarer med enkelte undtagelser til reglerne om obligatorisk sundhedsrådgivning for svinebesætninger. Der kan for kvægbesætninger, ud over en basisaftale eller aftale med tilvalgsmodul 1, også indgås aftale med tilvalgsmodul 2. En aftale med tilvalgsmodul 2 adskiller sig fra en modul 1 aftale ved, at der skal gennemføres flere rådgivningsbesøg (dyrlægebesøg) i besætningen til gengæld for, at landmanden gives mulighed for at gennemføre visse behandlinger af voksne dyr.

Den ansvarlige for besætningen skal indgå aftale om obligatorisk sundhedsrådgivning, hvis antallet af kvæg på CHR-nummeret pr. 31. december i det forudgående år er større end eller lig med en eller flere af følgende tærskelværdier: 1) 100 køer eller 2) 200 handyr og hundyr, der endnu ikke har kælvet.

Placering i rådgivningskategori samt op og nedrykning i forskellige rådgivningskategorier sker på samme vilkår som for svinebesætninger.

2.2.1.3. Bekendtgørelse om obligatorisk sundhedsrådgivning i minkfarme

En obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale skal indgås mellem den ansvarlige for minkfarmen og en besætningsdyrlæge. Aftalen kan kun omfatte ét CHR-nummer og omfatter samtlige mink på CHR-nummeret.

Den ansvarlige for minkfarmen skal indgå aftale om obligatorisk sundhedsrådgivning, hvis antallet af mink registreret på CHR-nummeret per 1. juli er større end eller lig med: 1) 20 voksne hundyr eller 2) 100 hvalpe.

Når der første gang indgås aftale om obligatorisk sundhedsrådgivning for en minkfarm, placeres minkfarmen i kategorien Ekstra rådgivning. Fødevarestyrelsen træffer afgørelse om, at minkfarmen placeres i kategorien Skærpet rådgivning, hvis den ansvarlige for besætningen vedtager bøde eller modtager endelig dom for overtrædelse af regler vedrørende dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr, såfremt overtrædelsen angår mink.

En aftale om obligatorisk sundhedsrådgivning skal omfatte mindst fire årlige rådgivningsbesøg.

Op- og nedrykning i forskellige rådgivningskategorier sker på samme vilkår som for svine- og kvægbesætninger. Dog er det alene afgørende for placeringen om den ansvarlige for besætningen har vedtaget bøde eller modtaget endelig dom for overtrædelse af regler vedrørende dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr, såfremt overtrædelsen angår mink.

Som for svine- og kvægbesætninger har placeringen i rådgivningskategori betydning for hvor mange rådgivningsbesøg, der som minimum skal gennemføres i besætningen årligt. En placering i Skærpet rådgivning indebærer øget krav til antallet af rådgivningsbesøg.

2.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hjemmel til at fastsætte regler om obligatorisk sundhedsrådgivning i store og større svine- og kvægbesætninger samt minkfarme blev indsat som § 34 a i lov om hold af dyr i 2010, jf. lov nr. 401 af 21.

april 2010 om ændring af lov om dyrlæger og lov om hold af dyr. Bestemmelsen i § 34 a, stk. 1, 2. pkt., blev tilføjet i 2011, jf. lov nr. 603 af 14. juni 2011 om ændring af lov om hold af dyr.

Formålet med at indføre krav om obligatorisk sundhedsrådgivning i store og større svine- og kvægbesætninger var ikke mindst at styrke det forebyggende arbejde i besætningerne og dermed at forbedre den sundhedsmæssige overvågning af besætningerne, forenkle administrationen og give lettere adgang til medicinanvendelse i forhold til den dagældende ordning med sundhedsrådgivningsaftaler. Ved udmøntningen af kravet om obligatorisk sundhedsrådgivning blev der indbygget en incitamentsstruktur og fleksibilitet, så både god, tilfredsstillende og mindre god landmandspraksis afspejledes i den konkrete udformning af sundhedsrådgivningsaftalerne samtidig med, at en række andre hensyn også blev varetaget. Samtidig blev der i lov om hold af dyr, jf. § 34 a, stk. 4, i loven, skabt hjemmel til at indføre regler om obligatorisk sundhedsrådgivning for andre typer af husdyr end svin og kvæg. Sidstnævnte blev udmøntet som regler om obligatorisk sundhedsrådgivningsaftaler i minkfarme.

Den politiske aftale om Veterinærforlig III 2018-2021 indebærer blandt andet, at forligsparterne ønsker, at der sættes fokus på regelforenkling, som letter byrderne for erhvervet og understøtter den enkelte besætningsejers motivation for at øge sundheden i sin produktion. Aftale om sundhedsrådgivning mellem besætningsejer og den praktiserende dyrlæge er et centralt værktøj for dyresundheds- og dyrevelfærdstilstanden i husdyrproduktionen. Det skal den fortsat være, men sundhedsrådgivningskonceptet er i dag relativt detailstyret. I stedet bør landmanden som aftalt i Veterinærforlig III gives et større incitament til individuelt at optimere sit samarbejde med dyrlægen. Derfor er det mellem forligsparterne besluttet, at reglerne om sundhedsrådgivning for svine- og kvægbesætninger samt i minkfarme forenkles ved en afskaffelse af den nuværende ordning med besætnings placering i forskellige rådgivningskategorier, og dermed også afskaffelse af reglerne om op- og nedrykning i forskellige rådgivningskategorier.

En afskaffelse af rådgivningskategorierne vil indebære, at alle besætninger med samme type aftale bliver underlagt samme krav om det til enhver tid fastsatte antal rådgivningsbesøg (dyrlægebesøg), dvs. underlagt krav, der på nuværende tidspunkt svarer til de nugældende regler for kategori Almindelig rådgivning. Dette vil indebære enklere regler for landmænd omfattet af reglerne om sundhedsrådgivning.

En afskaffelse af ordningen med forskellige rådgivningskategorier indebærer, at det ikke længere er det offentlige, der skal påbyde landmanden mere rådgivning, men et ansvar som landmanden selv tager på sig i samarbejde med sin dyrlæge, når behovet er til stede. Det giver mulighed for, at management i besætningen i højere grad kommer i fokus som drivkraft til at fremme husdyrenes sundhed og velfærd. Det er samtidig Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at en afskaffelse af de forskellige rådgivningskategorier ikke umiddelbart vil medføre en ringere dyresundheds- og dyrevelfærdstilstand. Hvis det mod forventning måtte vise sig, at dyresundheds- og dyrevelfærdstilstanden forringes, vil der med hjemmel i lovens § 34 a kunne justeres i antallet af rådgivningsbesøg.

Bortfald af reglerne om op- og nedrykning i forskellige rådgivningskategorier indebærer også, at det ikke vil have konsekvenser for landmanden i form af nedrykning til en rådgivningskategori med skærpede krav hvis 1) den ansvarlige for besætningen (svin og kvæg) vedtager bøde eller modtager endelig dom for overtrædelse af regler vedrørende dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr eller 2) besætningens antibiotikaforbrug overskrider en eller flere af de i henhold til bekendtgørelse om grænseværdier for antibiotikaforbrug og dødelighed i kvæg- og svinebesætninger fastsatte grænseværdier. Tilsvarende vil det heller ikke i forhold til minkfarme have konsekvenser for den ansvarlige for besætningen, i form af op- eller nedrykning, hvis denne vedtager bøde eller modtager endelig dom for overtrædelse af

regler vedrørende dyrevelfærd, dyresundhed eller anvendelse af lægemidler til dyr, såfremt overtrædelsen angår mink.

Formålet med lovforslaget er således at bringe bestemmelsen i § 34 a i lov om hold af dyr, og anvendelsen heraf i overensstemmelse med den politiske aftale om Veterinærforlig III 2018-2021.

Det foreslås på den baggrund at ophæve bemyndigelsesbestemmelsen i § 34 a, stk. 1, 2. pkt., i henhold til hvilken bestemmelse, at ministeren kan fastsætte regler om op- og nedrykning i rådgivningskategorier for store og større svine- og kvægbesætninger, for hvilke, der er indgået sundhedsrådgivningsaftale. Med den foreslåede ophævelse af ordningen med forskellige rådgivningskategorier vil bestemmelsen miste sin betydning. Det foreslås endvidere, at bemyndigelsesbestemmelsen i § 34 a, stk. 4, i loven fremover ligeledes administreres i overensstemmelse med den politiske aftale om Veterinærforlig III 2018-2021 således, at den nuværende ordning med forskellige rådgivningskategorier også afskaffes i forhold til sundhedsrådgivningsaftaler i minkfarme.

2.3. Påbud om Salmonella Dublin rådgivning

2.3.1. Gældende ret

Lov om hold af dyr indeholder i § 30, stk. 1 hjemmel til, at miljø- og fødevareministeren, for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer og af de sygdomme, der er anført i de i lovens § 25 nævnte lister 3 og 4, kan fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger. Bestemmelserne giver imidlertid ikke hjemmel til at pålægge besætningsejere rådgivning eller at bestemte dyrlæger skal anvendes ved sådan rådgivning. Ydermere tænkes foranstaltningerne anvendt i en udbrudssituation eller i en situation, hvor der er en begrundet mistanke om udbrud og er især rettet mod sygdomme som fremgår af liste 3, hvilket fremgår af de specielle bemærkninger til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2003-2004, tillæg A, side 37.

Lovens § 34 a giver mulighed for, at visse kvægbesætninger skal være omfattet af en sundhedsrådgivningsaftale, der indgås mellem den besætningsansvarlige og en dyrlæge. Bestemmelsen giver ikke mulighed for at forpligte besætningsejeren til at indgå aftalen med en dyrlæge med specifikke kvalifikationer.

Lovens § 34 b giver mulighed for at meddele påbud om supplerende veterinærfaglig vurdering, der skal udføres af en dyrlæge, som er forudgående godkendt af Fødevarestyrelsen. Bestemmelsen er imidlertid begrænset til vurdering med henblik på nedbringelse af antibiotikaforbruget i en svinebesætning. Om pligten til at anvende en dyrlæge med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer fremgår det af lovbemærkningerne, at der var behov for etablering af hjemmel til fastsættelse af nærmere regler om den supplerende veterinærfaglige vurdering, herunder om, at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage den supplerende veterinærfaglige vurdering jf. Folketingstidende 2010-2011, A, L 184 som fremsat, side 6.

2.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Denne del af forslaget har til hensigt at skabe hjemmel i lov om hold af dyr til udmøntningen af et af indsatsområderne i den samlede indsats overfor Salmonella Dublin. Der har været initiativer overfor Salmonella Dublin i kvæg siden 2002. Med fødevareforlig 2 i 2008 blev handlingsplanen vedtaget. Den blev

suppleret med en styrket indsats fra 2013. Formålet med den samlede indsats er at udrydde Salmonella Dublin i kvæg.

Salmonella Dublin bakterien forårsager mere alvorlig sygdom hos mennesker end andre salmonellatyper, og en stor andel af de syge bliver indlagt. Ligeledes er bakterien årsag til store produktionstab i kvægbesætninger da Salmonella Dublin bl.a. medfører nedsat mælkeydelse og aborter. Især nysmittede besætninger bliver hårdt ramt. Udryddelse af Salmonella Dublin-bakterien fra kvæg, forventes at ville få antallet af humane sygdomstilfælde til at falde, at øge produktionen og kan ydermere have eksportmæssige fordele for dansk oksekød.

Salmonella Dublin indsatsen bygger på overvågning af kvægbesætninger, hvor man måler, om der er antistoffer overfor Salmonella Dublin i blod- eller mælkeprøver. Hvis der ikke er antistoffer over grænseværdien, betragtes besætningen som sandsynligvis fri for Salmonella Dublin (niveau 1). Hvis der er antistoffer over grænseværdien, betragtes besætningen som sandsynligvis smittet med Salmonella Dublin (niveau 2), og der er restriktioner for bl.a. flytning af dyr. Besætninger, hvor der er påvist Salmonella Dublin i gødningsprøver eller hvor der er sygdom pga. salmonella (salmonellose) placeres i niveau 3 og der er restriktioner for dyreflytninger, ligesom der skal tages særlige smittebeskyttende tiltag ved slagtning. Indsatsen for bekæmpelsen af Salmonella Dublin har vist gode resultater, og siden initiativerne startede, er andelen af positive besætninger faldet. I 2009-2012 var der 40-50 registrerede humane sygdomstilfælde årligt. Der er registreret 25 tilfælde i 2017, formentlig som følge af indsatsen overfor Salmonella Dublin i kvægbesætninger. Udviklingen i antallet af smittede besætninger ser dog ud til at være stagneret.

Der er derfor behov for en målrettet indsats overfor de smittede besætninger, hvis målet om udryddelse af Salmonella Dublin bakterien i den danske kvægproduktion skal nås og salmonellafrie besætninger beskyttes mod smitte. Styregruppen for Salmonella Dublin handlingsplanen har foreslået ordførerne bag Fødevarerforlig 3 en samlet indsats for, hvordan Salmonella Dublin kan bekæmpes, som forligskredsen har godkendt i september 2017. Indsatsen indeholder udover pålagt Salmonella Dublin rådgivning, følgende tiltag, som trådte i kraft den 1. januar 2018:

- Ophævelse af regionalisering.
- Ændrede regler for kødkvægsbesætninger.
- Blodprøver i niveau 1 besætninger.
- Gebyrbelagt kontrol.

Det er målet for den samlede indsats, at forekomsten bliver så lav, at besætninger, som smittes, bliver pålagt et offentligt tilsyn, som bl.a. medfører, at der ikke kan flyttes dyr fra besætningen, heller ikke ud af landet. Det er hensigten, at forslaget om påbudt rådgivning vil blive udmøntet i bekendtgørelse om salmonella hos kvæg, m.m. (kvægbekendtgørelsen). Samtidigt skal der udarbejdes en ny bekendtgørelse om udpegning og godkendelse af rådgivere, der skal udføre påbudt rådgivning.

DTU FOOD har vurderet, at faglig rådgivning rettet mod den enkelte besætning er en effektiv metode til at nedbringe salmonellaniveauet i en besætning. Påbudt rådgivning forventes derfor at være et effektivt element i bekæmpelsen af Salmonella Dublin. Rådgivningen skal bidrage med konkrete og målrettede tiltag, som effektivt kan medvirke til at nedbringe salmonellaniveauet i den enkelte besætning. Rådgivningen vil således kunne medvirke til at sikre, at andelen af positive besætninger igen falder, og at Salmonella Dublin forekomsten vil være på et meget lavt niveau i 2020. SEGES (Landbrug og Fødevarer) udbyder på nuværende tidspunkt rådgivning til besætninger, der selv ønsker det. Den frivillige rådgivning når imidlertid ikke i tilstrækkeligt omfang ud til alle besætninger med en smitterisiko. Det vurderes, at påbudt faglig

rådgivning rettet mod den enkelte besætning med mulighed for at tage højde for de problemstillinger, den enkelte besætning står over for, er den mest effektive metode til at assistere den besætningsansvarlige i at nedbringe salmonellaniveauet på ejendommen.

På den baggrund foreslås, at miljø- og fødevareministeren får bemyndigelse til at påbyde den besætningsansvarlige, dvs. besætningsejeren eller den, der er registreret i CHR-registret som bruger af besætningen, veterinærfaglig rådgivning om bekæmpelse af Salmonella Dublin på kvægejendomme med Salmonella Dublin smitterisiko. Det foreslås samtidigt, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om rådgivningen af de besætningsansvarlige, herunder om at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes som rådgivere af Fødevarestyrelsen. Det vil være Fødevarestyrelsens opgave at udpege rådgivere ud fra en vurdering af faglig viden og erfaring med bekæmpelse af Salmonella Dublin hos kvæg. Det forventes, at det vil være praktiserende dyrlæger eller dyrlæger ansat som konsulenter i landbrugsorganisationer, der skal udføre rådgivningen.

Den besætningsansvarlige, der påbydes Salmonella Dublin rådgivning, skal selv kunne vælge den dyrlæge, han eller hun ønsker til at udarbejde handlingsplanen. Det skal ske ud fra en liste over dyrlæger, som Fødevarestyrelsen har godkendt hertil.

Formålet med den veterinærfaglige Salmonella Dublin rådgivning er, at en dyrlæge med særlig indsigt i Salmonella Dublin sanering, foretager en gennemgang af besætningens sundhedsforhold, smittebegrænsende strategi mv. med henblik på, at der udarbejdes en optimeret handlingsplan for besætningen med de nødvendige elementer til bekæmpelse af Salmonella Dublin.

Påbud om rådgivning tænkes anvendt i besætninger med Salmonella Dublin smitterisiko. Besætninger med smitterisiko er besætninger, som har været i niveau 2 eller 3 i mindst 2 år, og har positive prøver i kalve/dyr over 3 måneder. Der er således tale om besætninger, der af den ene eller anden årsag ikke er i stand til at nedbringe deres salmonellaniveau indenfor de i kvægbekendtgørelsen angivne frister.

I henhold til den nuværende bekendtgørelse nr. 1326 af 29. november 2017 om salmonella hos kvæg m.m., modtager besætninger med en smitterisiko kontrolbesøg fra Fødevarestyrelsen. Ved besøget kontrolleres, om handlingsplanen til bekæmpelse af Salmonella Dublin i besætningen er tilstrækkelig, og om den følges. Det foreslås, at den besætningsansvarlige ved dette kontrolbesøg kan blive pålagt at modtage veterinærfaglig rådgivning fra en af Fødevarestyrelsen godkendt rådgiver.

For at sikre at den påbudte rådgivning foretages af en dyrlæge med de nødvendige faglige kvalifikationer, foreslås det, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om veterinærfaglig rådgivning, herunder om at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage veterinærfaglig rådgivning.

I § 52 a i fødevareloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 11. januar 2017, findes en lignende bestemmelse, hvorefter miljø- og fødevareministeren kan meddele fødevarevirksomheder påbud om indhentelse af bistand fra en rådgiver med henblik på at sikre overholdelse af fødevarelovgivningen. Det er en lignende ordning der ønskes opnået med dette lovforslag.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Den påtænkte udmøntning af bemyndigelsen i den foreslåede § 30, stk. 5, i lov om hold af dyr til at fastsætte krav om opstilling af bade faciliteter samt krav om, at der i den zoonotiske smittebeskyttelsesplan

er en beskrivelse af proceduren for brug af badet samt beskrivelse af proceduren for smitteforebyggende foranstaltninger for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene, vil medføre en udgift for Fødevarestyrelsen.

Fødevarestyrelsen vil foretage kontrol af, om der er installeret bad og om besætningen har en zoonotisk smittebeskyttelsesplan, som opfylder kravene i bekendtgørelse om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger. Omkostningen for ovennævnte kontrol estimeres til at være 0,8 mio. kr. i 2019 og efterfølgende 0,35 mio. kr. per år. Fødevarestyrelsens udgift til førnævnte kontrol finansieres af bevillingen i Veterinærforlig III.

Den påtænkte udmøntning i form af en forenkling af reglerne om sundhedsrådgivning forventes ikke at få væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Forenklingen vil indebære, at Fødevarestyrelsen ikke længere vil skulle sagsbehandle vedrørende besætnings placering i rådgivningskategorien Skærpet rådgivning. Forenkling af reglerne vil dog indebære behov for at omlægge et IT system, hvilket vil medføre en mindre éngangsudgift.

For så vidt angår den sidste del af forslaget om veterinærfaglig Salmonella Dublin rådgivning, så vurderes denne del af lovforslaget at kunne have positive økonomiske konsekvenser for det offentlige. Udmøntningen af påbudt Salmonella Dublin rådgivning forventes at medvirke til nedbringelse af salmonella-niveauet på ejendomme med Salmonella Dublin-smitterisiko og dermed en reduktion i antallet af humane sygdomstilfælde, hvilket vil kunne give en økonomisk gevinst for det offentlige i relation til færre udgifter i sundhedsvæsenet, færre sygedagpenge og mindre tabt arbejdsfortjeneste. Institut for Fødevarer- og Ressourceøkonomi på Københavns Universitet har beregnet de samfundsøkonomiske omkostninger ved sygdomstilfælde forårsaget af bl.a. salmonella. I instituttets rapport fra 2017 estimeres et salmonellatilfælde at koste samfundet knap 0,5 mio. kr. De økonomiske konsekvenser kan ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget har i øvrigt ikke i sig selv økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, regioner eller kommuner.

4. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lov om hold af dyr indeholder regler om digital kommunikation, og da lovforslaget ikke vurderes at ændre på dette, giver forslaget ikke anledning til en mere grundlæggende revision af lov om hold af dyr med henblik på digitaliseringsklar lovgivning.

Efter forslagets vedtagelse vil der blive taget højde for forholdet til de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, når de nærmere regler fastsættes i bekendtgørelser.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Den påtænkte udmøntning af bemyndigelsen i den foreslåede § 30, stk. 5, i lov om hold af dyr til at fastsætte krav om opstilling af badefaciliteter samt krav om, at der i den zoonotiske smittebeskyttelsesplan er en beskrivelse af proceduren for brug af badet samt proceduren for smitteforebyggende foranstaltninger for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene, vil indebære økonomiske konsekvenser for erhvervet.

Det vurderes, at der vil være erhvervsøkonomiske konsekvenser for svinebesætninger med en sundhedsrådgivningsaftale. Der vil i den forbindelse være udgifter til etablering af badefaciliteter, omkostninger til vask, samt omkostninger til bl.a. overtræksdragter og masker.

Med hensyn til etablering af badefaciliteter vurderes det, at en stor del af svinebesætningerne med sundhedsrådgivningsaftale i forvejen har baderum i forbindelse med forrummet, mens de resterende besætninger skal have etableret bad. Det vurderes at koste 10.000 kr. per bad. Det forventes, at der skal etableres bad på 950 bedrifter og dermed vurderes omkostninger til etablering af badeforhold til at være ca. 9,5 mio. kr.

Der vurderes at være omkostninger til at tage bad. Det antages, at der er ca. 10.000 personer med daglig kontakt med svin. I alt for de 10.000 personer ansat i svinestalde estimeres omkostningerne for besætningsejerne til, at personer, der arbejder i stalden, tager bad i arbejdstiden til at være i størrelsesordenen 67 mio. kr. om året.

Personer der hyppigt kommer kortvarigt i svinestalde (fx dyrlæger, håndværkere, landbrugskonsulenter mv.) skal klædes af til undertøjsniveau og benytte udleveret overtrækstøj inkl. hovedbeklædning, der dækker håret og de skal tilbydes brug af maske. Den årlige omkostning til omklædning og gene i forbindelse med brug af maske samt omkostninger til materiale er estimeret til 9,8 mio. kr.

I forbindelse med myndighedernes kontrolbesøg i besætningen, vil der være en udgift for besætningsejeren for den tid vedkommende skal være til rådighed. Udgiften for tabt arbejdsfortjeneste estimeres i 2019 at udgøre 0,1 mio. kr.

Den påtænkte udmøntning i form af en forenkling af reglerne om sundhedsrådgivning forventes ikke at få økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervet. Forenklingen vil indebære, at kravet til minimum antal årlige rådgivningsbesøg (dyrlægebesøg) vil være det samme for alle besætninger med samme type sundhedsrådgivningsaftale, dvs. underlagt krav, der på nuværende tidspunkt svarer til de nugældende regler for kategori Almindelig rådgivning. Svinebesætninger i kategori Skærpet rådgivning vil efter de nugældende regler være omfattet af krav om 2-3 årlige besøg mere end besætninger i kategori Almindelig rådgivning. Tilsvarende vil kvægbesætninger i kategori Skærpet rådgivning være omfattet af krav om 2-3 årlige besøg mere (med tilvalgsmodul 1) eller 6-9 årlige besøg mere (med tilvalgsmodul 2) end tilsvarende besætninger i kategori Almindelig rådgivning. Der vil således for nogle besætninger blive tale om færre obligatoriske rådgivningsbesøg og dermed for nogle landmænd færre udgifter til dyrlæge, men da udgangspunktet for beregning af økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervet er regelefterlevelse, skal denne eventuelle besparelse for visse landmænd ikke medregnes, idet placering i kategori med skærpede krav alene sker for besætninger, hvor der har været konstateret overtrædelse af gældende regler, herunder overskridelse af gældende grænseværdier for antibiotikaforbrug.

Det bemærkes dog, at afskaffelsen af rådgivningskategorierne Ekstra Rådgivning og Skærpet Rådgivning, vil medføre administrative lettelser for besætninger, hvor der første gang indgås aftale om sundhedsrådgivning. De administrative lettelser består i, at sådanne besætninger fremover ikke automatisk placeres i kategorien Ekstra rådgivning i op til 12 måneder, og derved i denne periode ikke vil være pålagt ekstra rådgivningsbesøg med dertil hørende administrative forpligtigelser set i forhold til kategorien Almindelig rådgivning. Lettelserne herved er indeholdt i TER's vurdering af lovforslagets administrative konsekvenser, jf. ovenfor.

Udmøntningen af den pålagte veterinærfaglige Salmonella Dublin rådgivning estimeres, at kunne koste det samlede erhverv mellem 0,1 og 0,3 mio. kr. årligt. Det vurderes af SEGES (Landbrug & Fødevarer) på baggrund af nuværende frivillige rådgivningsaftaler, at pålagt rådgivning vil koste ca. 10.000 kr. per rådgivningsbesøg inklusiv forberedelse og afrapportering. SEGES (Landbrug & Fødevarer) skønner, at der i 2019 vil være 25 mælkeleverende og 25 ikke-mælkeleverende besætninger med en aktiv smittespredning,

som potentielt kan blive pålagt rådgivning. Det er dog uvist, hvor mange bedrifter, der reelt vil blive pålagt rådgivning, men antages det at 25 pct. af de 50 bedrifter med øget smitterisiko vil blive pålagt rådgivning, vil det medføre efterlevelseseomkostninger for ca. 0,1 mio. kr. i 2020. Antages det derimod, at 50 pct. af bedrifterne vil blive pålagt rådgivning i 2020, vil efterlevelseseomkostningerne stige til ca. 0,3 mio. kr. per år. Efterlevelseseomkostningerne forventes at være ca. det halve i 2019, hvor ordningen ikke er fuldt implementeret. Forskning fra Københavns og Aarhus Universitet viser, at den forventede erhvervsøkonomiske gevinst for erhvervet ved at udrydde Salmonella Dublin kan estimeres til 23 til 28 mio. kr.

Lovforslaget har i sig selv ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervet.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER). TER har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den xx. juni 2018 til den xx. juli 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

.....

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forenkling af reglerne om sundhedsrådgivning vil indebære mindre sagsbehandling hos Fødevarestyrelsen vedr. besætnings omplacering i anden rådgivningskategori, men der vil ikke blive tale om en væsentlig økonomisk konsekvens (besparelse). Nedbringelse af salmonella niveauet på ejendomme med Salmonella Dublin smitterisiko og dermed en reduktion i antallet af humane sygdomstilfælde, vil kunne give en sundhedsmæssig gevinst for det offentlige i relation til færre udgifter i sundhedsvæsenet, færre sygedagpenge og mindre tabt arbejdsfortjeneste.	Udgifter til Fødevarestyrelsens kontrol af, om der er installeret bad og om besætningen har en zoonotisk smittebeskyttelsesplan, som opfylder kravene, er bevillingsfinansieret af Veterinærforsøg III. Der skønnes at være en udgift på 0,8 mio. kr. i 2019 og efterfølgende årlige udgifter på 0,35 mio. kr. I forhold til forenkling af reglerne om sundhedsrådgivningsaftaler vil en forenkling af reglerne indebære, at et IT system skal omlægges hvilket vil medføre en mindre éngangsudgift.

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Der skønnes at være en udgift på 86,4 mio. kr. i 2019 og herefter en udgift på 76,9mio. kr. årligt. Udgiften vedrører etablering af badefaciliteter, brug af bad efter endt arbejdsdag, brug af overtræksdragt og maske til dem der hyppigt kommer kortvarigt i stalden samt tabt arbejdsfortjeneste i forbindelse med myndighedernes kontrolbesøg. Udgifter til påbudt Salmonella Dublin rådgivning i forbindelse med kontrolbesøg, estimeres til at kunne koste det samlede erhverv mellem 0,1 og 0,3 mio. kr. per år fra 2020. Omkostningen forventes at være ca. det halve i 2019, hvor ordningen ikke er fuldt implementeret.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsen Team Effektiv Regulering (TER), der har vurderet, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt. De bliver derfor ikke kvantificeret yderligere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I medfør af § 30 i lov om hold af dyr, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger for at udrydde, hindre, begrænse eller imødegå risiko for udbredelse af zoonotiske smitstoffer og af de sygdomme, der er anført i de i lovens § 25 nævnte lister 3 og 4.

I de specielle bemærkninger til bestemmelserne fremgår det, at foranstaltningerne i § 30 tænkes anvendt i en udbrudssituation eller i en situation, hvor der er en begrundet mistanke om udbrud, og er især rettet

mod sygdomme, som fremgår af lovens § 25 nævnte liste 3. Der er således ikke i dag adgang til at pålægge smitteforebyggende foranstaltninger i andre situationer end ved udbrud eller ved begrundet mistanke om udbrud. Der er endvidere heller ikke adgang til at foretage smitteforebyggende foranstaltninger på andre sygdomme eller zoonoser end dem, som er oplistet i lovens § 25 nævnte liste 3 og 4.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt stk. 5 til § 30 i lov om hold af dyr, som bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige smitteforebyggende foranstaltninger i andre tilfælde end ved udbrud eller mistanke om udbrud.

Det er hensigten, at bestemmelsen skal kunne anvendes i situationer, hvor det vurderes nødvendigt at fastsætte regler om eller meddele påbud om gennemførelse af særlige foranstaltninger i forbindelse med smittebeskyttelse, så man kan hindre, begrænse eller imødegå risiko for spredning af zoonotiske smitstoffer, nye sygdomme og sygdomme, som fremgår af den i lovens § 25 nævnte liste 3 og 4. Bestemmelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om smitteforebyggende foranstaltninger, selvom der ikke er tale om udbrud eller begrundet mistanke om udbrud.

Bestemmelsen tænkes også anvendt i situationer, hvor dyrene ikke selv er syge, men hvor smitstoffet stadig udgør en sundhedsmæssig risiko for mennesker.

Der vil ved udmøntningen af den foreslåede § 30, stk. 5, i første omgang, blive fastsat krav om opstilling af badefaciliteter samt krav om, at der i den zoonotiske smittebeskyttelsesplan er en beskrivelse af proceduren for brug af badet for staldarbejdere efter endt arbejdsdag, samt proceduren for smitteforebyggende foranstaltninger for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene. Kravene vil omfatte svinebesætninger, der har indgået en sundhedsrådgivningsaftale.

Formålet med de smitteforebyggende foranstaltninger er bl.a. at holde husdyr-MRSA inde i staldene, så risikoen, for at det bæres ud af staldene til det omgivende samfund, reduceres. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at for at kunne begrænse risikoen for at bære husdyr-MRSA fra svinestaldene ud i samfundet, så færre mennesker bliver bærer af husdyr-MRSA, og færre dermed kan bære det ind i sygehusene til syge og svagelige personer, skal de eksisterende smittebarrierer mellem svinestald og samfund styrkes ved en styrkelse af de smitteforebyggende foranstaltninger.

Med den foreslåede bestemmelse vil det fremadrettet også være muligt at reducere overførsel af andre bakterier og virus, herunder fx salmonella, influenza mv. til det omgivende samfund og mellem besætninger.

Overtrædelse af de kommende regler om etablering af bad samt tilføjelse af beskrivelse af proceduren for brug af bad efter endt arbejdsdag samt proceduren for smitteforebyggende foranstaltninger, for personer der hyppigt kommer kortvarigt i stalden, til besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan, vil som udgangspunkt blive sanktioneret med hjemmel i de gældende bestemmelser i lov om hold af dyr, herunder § 63, som indeholder hjemmel til at meddele de nødvendige påbud og forbud. Det foreslås at ansvaret påhviler besætningsejeren.

Såfremt der kan blive behov for at sanktionere grovere overtrædelser med bøde, vil det kunne ske med hjemmel i § 70, stk. 3, i lov om hold af dyr, som giver mulighed for, at der i regler udstedt i medfør af loven kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne.

Det foreslås, at ansvaret for, at de relevante personer tager et bad efter endt arbejdsdag, og inden de forlader stalden, samt orienteringspligten, af proceduren for smitteforebyggende foranstaltninger, til personer, der hyppigt kommer kortvarigt i stalden, vil blive pålagt besætningsejeren.

Overtrædelserne kan bl.a. bestå i, at besætningsejeren ikke har opstillet bedefaciliteter i sin besætning, og heller ikke har en beskrivelse i besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan af en procedure for bad efter endt arbejdsdag, for de medarbejdere, der arbejder i stalden. En anden type overtrædelse kan fx bestå i, at besætningsejeren ikke har f.eks. overtrækstøj inkl. hovedbeklædning, der dækker håret og masker tilgængeligt i stalden og heller ikke har en beskrivelse i besætningens zoonotiske smittebeskyttelsesplan af proceduren for smitteforebyggende foranstaltninger for personer, der hyppigt kommer kortvarigt i staldene. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.1.

Til nr. 2

Efter § 34 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om hold af dyr kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om, at store og større svine- og kvægbesætninger skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftales basismodul. Aftalen skal være indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge. Med samme hjemmel kan ministeren fastsætte regler om indholdet af aftalerne om sundhedsrådgivning og om anmeldelse af aftalerne. Efter § 34 a, stk. 1, 2. pkt., i loven kan ministeren fastsætte regler om op- og nedrykning i rådgivningskategorier for svine- og kvægbesætninger, for hvilke der er indgået sundhedsrådgivningsaftale.

Med hjemmel i lovens § 34 a, stk. 2, kan ministeren fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge frivilligt kan indgå sundhedsrådgivningsaftalens basismodul for svine- og kvægbesætninger, der ikke er omfattet af § 34 a, stk. 1.

Efter lovens § 34 a, stk. 3 i loven kan ministeren fastsætte regler om, at besætningsejeren eller dennes repræsentant ud over obligatoriske sundhedsrådgivningsaftaler, jf. § 34 a, stk. 1, på frivilligt grundlag kan indgå skriftlige sundhedsrådgivningsaftalers tilvalgsmodul med en dyrlæge.

Endelig kan ministeren i henhold til § 34 a, stk. 4, i loven fastsætte regler om, at besætninger med andre dyrearter end dem, der er nævnt i § 34 a, stk. 1 og 2, skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftale indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler.

Bemyndigelsesbestemmelserne i § 34 a, stk. 1 til 3, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1536 af 12. december 2016 om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger og bekendtgørelse nr. 1537 af 12. december om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 34 a, stk. 4, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1534 af 12. december 2016 om obligatorisk sundhedsrådgivning i minkfarme.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 34 a, stk. 1, 2. pkt., ophæves, idet bestemmelsen, med den foreslåede ophævelse af den nuværende ordning med forskellige rådgivningskategorier i forhold til sundhedsrådgivningsaftaler for svine- og kvægbesætninger, herunder op- og nedrykning i forskellige rådgivningskategorier, vil miste sin betydning. Samtidig med lovændringens ikrafttræden vil de ovenfor nævnte to bekendtgørelser om sundhedsrådgivningsaftaler for henholdsvis svine- og kvægbesætninger blive ændret i overensstemmelse hermed, forventeligt til ikrafttræden den 1. januar 2019.

Tilsvarende vil bekendtgørelse om obligatorisk sundhedsrådgivning i minkfarme blive tilpasset i overensstemmelse hermed, således at den nugældende ordning med forskellige rådgivningskategorier i

forhold til sundhedsrådgivning i minkfarme ligeledes ophæves, forventeligt til ikrafttræden den 1. januar 2019.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.2.

Til nr. 3

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat gældende ret for dette område.

Den foreslåede § 34 d udvider den eksisterende adgang til efter § 63 i lov om hold af dyr at meddele de påbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af loven og regler fastsat i medfør heraf, i det den giver miljø- og fødevareministeren bemyndigelse til at meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning med henblik på bekæmpelse af Salmonella Dublin på kvægejendomme.

Ministerens får desuden hjemmel til at fastsætte nærmere regler om den veterinærfaglige rådgivning, herunder om indhold og omfang samt om, at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage den veterinærfaglige rådgivning.

Påbud om veterinærfaglig rådgivning tænkes anvendt overfor besætninger, som har en aktiv smittespredning vist ved antistof-positive prøver fra kalve/dyr, der er over 3 måneder gamle, og som ikke kan fremvise en tilfredsstillende handlingsplan, eller som ikke følger den. Der er således tale om besætninger, der af den ene eller anden årsag ikke er i stand til at nedbringe deres salmonellaniveau.

Forslaget giver hjemmel til at påbyde disse besætninger veterinærfaglig rådgivning om, hvorledes de kan nedbringe deres salmonellaniveau. Det vurderes, at faglig rådgivning, som er konkret rettet mod den enkelte besætning, kan tage højde for de eventuelle vanskelige problemstillinger, den enkelte besætning står over for, og at det på nuværende tidspunkt er den mest effektive metode til at assistere den besætningsansvarlige i at nedbringe salmonellaniveauet i besætningen.

Reglerne om påbud om veterinærfaglig rådgivning tænkes udformet således, at et påbud herom sker i forbindelse med Fødevarestyrelsens opfølgende kontrol af særlig smitterisiko. Ved den opfølgende kontrol kontrolleres, om den besætningsansvarlige har nået de mål, som blev sat ved det tidligere kontrolbesøg. Det foreslås, at den besætningsansvarlige ved den opfølgende kontrol kan blive pålagt at modtage veterinærfaglig rådgivning fra en af Fødevarestyrelsen godkendt rådgiver.

Rådgivningen, som fastsættes i bekendtgørelse om salmonella hos kvæg, forventes at skulle omhandle, hvilke konkrete og målrettede tiltag, der effektivt kan medvirke til at nedbringe salmonellaniveauet i den enkelte besætning. Det forventes, at rådgivningen vil kunne være medvirkende til at sikre, at andelen af positive besætninger igen falder støt, og at Salmonella Dublin forekomsten i 2020 er på et meget lavt niveau.

Den veterinærfaglige Salmonella Dublin rådgivning, der skal udføres af en dyrlæge, skal dokumenteres i form af en revideret handlingsplan. Handlingsplanen skal an vise konkrete tiltag for bekæmpelse af Salmonella Dublin på ejendommen. Udgifter hertil afholdes af kvægproducenten. Handlingsplanen skal på forlangende videregives til Fødevarestyrelsen.

Regler for godkendelse af rådgivere vil blive udmøntet i en særskilt bekendtgørelse. Det forventes, at det vil være praktiserende dyrlæger eller dyrlæger ansat som konsulenter fx i landbrugsorganisationer, der vil blive godkendt til at udføre rådgivningen. Der vil i denne bekendtgørelse blive fastsat nærmere regler om godkendelse af de dyrlæger, den besætningsansvarlige vil kunne benytte i tilfælde af påbud om veterinærfaglig rådgivning. Rådgivere vil blive godkendt ud fra en vurdering af deres faglige viden og erfaring med bekæmpelse af Salmonella Dublin hos kvæg. Godkendelse af rådgivere skal ske på baggrund af ansøgning til Fødevarestyrelsen.

Når den besætningsansvarlige får et påbud om rådgivning skal denne selv kunne vælge en godkendt dyrlæge fra en liste over de dyrlæger, som Fødevarestyrelsen har vurderet har de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer og derfor har godkendt til at yde veterinærfaglig rådgivning som led i bekæmpelsen af Salmonella Dublin i kvægproduktionen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 3.3

Til nr. 4

Med den foreslåede § 30, stk. 5, skabes der hjemmel til at fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige smitteforebyggende foranstaltninger i andre tilfælde end ved udbrud eller mistanke om udbrud. Sanktionering for overtrædelse af denne bestemmelse skal ske med bøde til den der undlader af efterkomme påbud eller forbud efter lovens § 70, stk. 1, nr. 3. Det foreslås derfor, at der i bestemmelsens § 70, stk. 1, nr. 3, tilføjes § 30, stk. 5.

Til nr. 5

Med den foreslåede § 34 d, skabes der hjemmel til at fastsætte regler om og meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning. Sanktionering for overtrædelse af denne bestemmelse skal ske med bøde til den, der undlader at efterkomme påbud eller forbud efter lovens § 70, stk. 1, nr. 4. Det foreslås derfor, at der i bestemmelsens § 70, stk. 1, nr. 4, tilføjes § 34 d.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Til § 3

Lovforslagets § 3 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, men at de vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 21 af 11. januar 2018, foretages følgende ændringer:
§ 30. --- <i>Stk. 2-4. ---</i>	1. I § 30 indsættes som nyt <i>stk. 5</i> : » <i>Stk. 5.</i> Foranstaltningerne i henhold til <i>stk. 1</i> kan ligeledes anvendes til at fastsætte regler om og meddele påbud om gennemførelse af særlige smitteforebyggende foranstaltninger i andre tilfælde end ved udbrud eller mistanke om udbrud.«
§ 34 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at store og større svine- og kvægbesætninger skal være omfattet af en skriftlig obligatorisk sundhedsrådgivningsaftales basismodul indgået mellem besætningsejeren eller dennes repræsentant og en dyrlæge, herunder om indholdet af aftalerne og om anmeldelse af indgåede aftaler. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om op- og nedrykning i rådgivningskategorier for besætninger, for hvilke der er indgået sundhedsrådgivningsaftale. <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3. ---</i> <i>Stk. 4. ---</i>	2. <i>§ 34 a, stk. 1, 2. pkt.</i> ophæves.
	3. Efter § 34 c indsættes: » § 34 d. Miljø- og fødevareministeren kan meddele påbud om veterinærfaglig rådgivning af besætningsansvarlige på kvægejendomme der udgør en Salmonella Dublin smitterisiko med henblik på bekæmpelse af Salmonella Dublin. <i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om rådgivning af besætningsansvarlige på kvægejendomme der udgør en Salmonella Dublin smitterisiko, herunder om at dyrlæger med de fornødne veterinærfaglige kvalifikationer kan godkendes af Fødevarestyrelsen til at foretage veterinærfaglig rådgivning.«
§ 70. --- 1)-2) --- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter § 4, stk. 3, § 12, stk. 1, § 30, stk. 1, 3 eller 4, § 30 a, stk. 1, eller §§ 32, 47, 48 eller 63,	4. I § 70, <i>stk. 1, nr. 3</i> ændres »§ 30, stk. 1, 3 eller 4,« til: »§ 30, stk. 1, 3, 4 eller 5,«
§ 70. ---- 1)-3) ---- 4) undlader at efterkomme påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering efter § 34 b, stk. 1, eller påbud	5. I § 70, <i>stk. 1, nr. 4</i> indsættes efter § 34 c, <i>stk. 1</i> , »eller påbud om veterinærfaglig rådgivning efter § 34 d, <i>stk. 1</i> ,«

om reduktion af den maksimale belægningsgrad efter § 34 c, stk. 1,	
	§ 2
	Loven træder i kraft den 1. januar 2019.
	§ 3
	Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 1 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.